

نخستین حج حضرت ابراهیم (ع) و حضرت اسماعیل (ع)

هنگامی که حضرت اسماعیل(ع) به سنین میان سالی رسید، خداوند متعال به حضرت ابراهیم (ع) فرمان داد که بار دیگر از شام به مکه رود و بایاری اسماعیل(ع) خانه خدا را تجدید بنا کند.

هنگامی که حضرت اسماعیل(ع) به سنین میان سالی رسید، خداوند متعال به حضرت ابراهیم (ع) فرمان داد که بار دیگر از شام به مکه رود و بایاری اسماعیل(ع) خانه خدا را تجدید بنا کند.

حضرت ابراهیم(ع) عرض کرد: پروردگارا در چه مکانی آنرا بنا کنیم ؟

وحي شد، در همان مکانی که پیش از تو، حضرت آدم(ع) در آن قبه اي بنا نهاده بود.

آن گاه، جبرئیل مکان بیت الله را به ابراهیم(ع) نشان داد و برای وی، حدود و مساحت آن را معین نمود و پا یه های آن را از بهشت آورد و هم چنین سنگی که از برف سفید تر بود، خداوند متعال آن را از بهشت برای حضرت ابراهیم(ع) نازل کرد ولی پس از نصب بر دیوار کعبه و دست زدن مشرکان و کافران بر آن، به رنگ سیاه درآمد و به حجر الاسود معروف گردید.

به هر حال حضرت اسماعیل(ع) از کوه "ذی طوی" سنگ می آورد و حضرت ابراهیم(ع)

دیوار خانه خدا را می چید. وی هنگامی که دیوار را به مقدار نه ذراع از زمین بالا آورد، سنگ بهشتی را بر بدنه آن مکانی که هم اکنون قرار دارد، نصب کرد. او برای کعبه، دو در گذاشت. یکی به سمت شرق و دیگری به سمت غرب.

آن دو هنگامی که کار ساخت کعبه را پایان آوردند، به زیارت آن پرداختند.

جبرئیل امین در روز هشتم ذی حجه، که روز "ترویه" است بر آنان نازل شد و به ابراهیم گفت: یا ابراهیم ! قم فار تو من الماء! ای ابراهیم! برخیز و برای خود آب تهیه کن. زیرا در منی و عرفات، آب وجود ندارد. بدین لحاظ روز هشتم ذی حجه روز "ترویه" نامیده شد.

آن گاه جبرئیل امین حضرت ابراهیم(ع) و فرزندش اسماعیل(ع) را به منی و عرفات راهنمایی کرد و اعمال حج را به آنان آموخت، همان طوری که پیش از آن، به حضرت آدم(ع) آموخته بود.

در قرآن کریم، آیات متعددی به این ماجرا پرداخته و آن را از زوایای گوناگون

تشریح نمود. از جمله، آیه های 125 تا 132 سوره بقره، داستان ساخت کعبه به دست حضرت ابراهیم(ع) و فرزندش اسماعیل(ع) و در خواسته های حضرت ابراهیم(ع) از محضر پروردگار متعال را بیان نمودند.